

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PART HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak:		Videkre küldve:	
Helyben:			
Egy évre . . . 10 kor. — fill.	Egy évre . . . 16 kor. — fill.		
Fel évre . . . 5 . . .	Fel évre . . . 8 . . .		
Negyed évre . . . 2 . . . 50 . . .	Negyed évre . . . 4 . . .		
Egy óra . . . 1 . . .	Egy óra . . . 1 . . . 70 . . .		
Egyes szám ára 4 fillér.			

Főszerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**

Felelős szerkesztő: **IH. MÓRICZ PÁL.**

Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:

Hat hasábos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többeszer megjelenő hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden szövegért 4 fillér.

A Liga.

VI. Közlemény.

Azt mondja a szövetségesek kiáltványa: „meg kell ösmernünk bajainkat, fogyatkozásainkat.”

No nem mondtam, hogy önök tüzet kiáltanak. a nélkül, hogy tudnák: mi ég? sőt anélkül hogy tudnák: ég-e egyáltalán valami? Ime bevallják, hogy Ligájok segítségével ezután akarják megösmerni a bajt. Ma még nem ösmérik. Nem tudják, hogy van-e? Hát mit zajonganak? Hisz önök közül nincs egyetlenegy is, a ki a mi egyházi életünket, ügymenetünket, kezelésünket tanulmányozta volna; mert nagyon természetes, hogy ezt egyházunk étete minden mozzanatának alapos, beható megvizsgálása nélkül tenni nem lehet.

Olyan okos szervezkedést tartunk szükségesnek, „melyből minden állampolitika kizáratván egyedül” stb. stb. Ez a felhívásban áll. „A presbyteriumban a politikai érdekek élére vannak állítva.” Ezt meg Eröss Lajos a febr. 16-iki értekezleten mondotta. „Ezt is be akarnák vonni annak a presbyteriumnak a körébe, mely kizárólag politikai szempontok szerint alakult meg és működik állandóan.” Ez meg a febr. 22-ki cikkében van Eröss Lajosnak. Tehát Eröss Lajos szerint a debreczeni egyház presbyteriuma, kizárólag a pártpolitika jegyében született és állandóan ebben működik.

Nem tehetek róla, de reám Eröss Lajosnak a debreczeni egyház elleni kirohanásai és megnyilatkozásai, egyesesen azt a benyomást teszik, hogy ő, ki pár éve került csak ki a vidékről Debreczenbe, naivságának rovására, valamelyes módon — magyarul szólva — be van ugatva.

Nem állítom világért sem, hogy így van, csak reám ezt a benyomást teszi. Hiszen Eröss Lajos a debreczeni egyházi viszonyokból, ennek ezer indebindéjéből a saját közvetlen tudása, tapasztalása alapján, nem tudhat mit sem. Madártávlatból láthatja csak a dolgokat. Pedig ki ezt az egyházat ösmerni s viszonyait bírálni akarja, az, ennek ügyeit közvetlen közelről kell hogy nézze, vizsgálja, tanulja, alaposan buvárolja. Ehez pedig

idő és komoly munka kell. Eröss Lajos ezt nem tette soha. És mégis bírál. Sőt pálcát törni, sőt kárhoznatni elég vakmerő. Ilyen csak felületett embertől eredhet, még pedig erősen felületettől; olyantól, aki azután ahoz, amit egyszer a fejébe diktáltak, konokul ragaszkodik, még felvilágosítás után is.

Kérdem: Mire érti azt Eröss Lajos, hogy a debreczeni presbyterium kizárólag politikai szempontok szerint alakult és működik állandóan? Hol veszi, kitől hallotta ezt? Ki vezette félre? Mert hiszen maga a közvetlenül mindezekről egy betűt sem tudhat.

A debreczeni ref. gyülekezet óriás nagy kontingensét, a debreczeni tősgyökeres azon magyar népség képezi, amely politikai tekintetben a függetlenségi párthoz tartozik, ahoz tartozott mindig. Ezt a népet templomába, abba a templomba, melyben a Kossuth apánk függetlenségi nyilatkozata elhangzott, a Rakóczi harangja hívja. E harang szava kíséri utolsó utjára is.

Hát ha ennek az egyháznak a népe presbtereket választ a maga egyháza részére választ a maga sorából (mert hiszen a szomszédból kölcsön nem kérheti), választ pedig a presbyteri szervezet szerinti szabad választás alapján: ugyan hogyan választson másokat, mint a minő tényezők az ő gyülekezetének nagy többségét alkotják? Ha a gyülekezet nagy többsége függetlenségi, annak választás utján előállott, hogy ugy mondjam — kivonata is ezen irányunk kell hogy megfeleljen. Ez a legegyszerűbb törvény. Nem választhat Hottentottákat, mert olyanok kebelében nem találhatók. Hogyan lehet a választásnak ezt az eredményét komoly gondolkodással nem megrovás, de csak felemlítés tárgyává is tenni. Hogyan lehet különösen akkor, mikor e mellett azt látjuk, hogy ez a nép, mely ez egészet dominálhatná, majorizálhatná, ezzel a számbeli erejével nemcsak hogy vissza nem él, sőt a legmesszebb menő lojalitást tanúsítja.

Hiszen elmondta önöknek febr. 16-n Kiss Albert, hogy a presbyterium 121 tagjából a polgári elemhez, mindössze 59, tehát a felénél kevesebb tartozik? Nos hát van önöknek bátorságuk szemébe nézve mondani oda, ennek a Debreczennek, a civitas deb-

reczinendia tősgyökeres polgár lakosságának, hogy annak az 59 polgárnak nincs az ő egyházuk presbyteriumában helye, mert azokra a helyekre azok vágyakoznának, kik több, kevesebb idő előtt ide beköltöztek és az egyház iránti érdeklődésüket, az ellen való örökös támadásokban mutatják ki.

Arra is rámutatott Kiss Albert, hogy a politikai értelemben vett kisebbség sincs kizorítva — ami nem is volna rendén — és nemcsak hogy számarányának megfelelő, de azt jóval felülhaladó hely az egésznek mintegy 1/4 része van számunkra ma is biztosítva; pedig számuk jó néhányval még több is lenne, ha elhalás és lemondás folytán. az utóbbi időkben a presbyterium épen azon párthoz tartozó néhány érdemes tagját nem vesztette volna el. (id. Csanak József, Fráter Imre, Tóth Sámuel, Király Ferencz, Dégenfeld József, Medve Kálmán, Karap Móricz.)

És ha Eröss Lajos betekintett volna csak egyszer is a presbyteri gyűlésbe — mielőtt teljesen alaptalan és igaztalan bírálatát világgá bocsátotta — tapasztalnia kellett volna, hogy ott soha egyetlenegy tárgy elbírálásánál sem nyilatkozik meg semmi néven nevezett oda nem tartozó sem városi, sem állami politikai érdelem. Azt ugyan semmi szín alatt sem bírni kitalálni sem ő, sem más, egyik presbyternek is a politikai pártállását. Hanem látna mást. Látna, hogy az az ő előtte gyűlöletes színben lefestett presbyterium, ügyszeretettel csügg a egyház ügyén és minden nemes ügyön, mi intézése hatáskörébe van utalva.

És látna azt is, hogy a presbyteri gyűlésen az az onnan kitudni kívánt polgár elem az, mely megjelenésével, ott létével lehetővé teszi a záros számhoz kötött gyűlés megtarthatását. Nagy panasza van Eröss Lajosnak Kiss Albertre, de még Dicsőfi Józsefre és Könyves Tóth Lálmán lelkészekre is. Szomoru dicsőségnek mondja, hogy az egyház ezen értékes és igaz munkásai egyszerű, de a való helyzetet feltáró felszólalásaiknak sikerült — mint Eröss Lajos mondja — az egész szöveg ségi tervet dugába dönteni.

Lássá ön: ez az igazság ereje. Haszontalan tartanak önök, vagy mások szűkebb, vagy bővebb konferenciákat, hasztalan gyártanak alap-

szabály tervezetet és hasztalan kongatják a vész meg a lélekharangot: a mondva csinált rémkép ködként foszlik szét az igazság egyszerű megnyilatkozására. Nincs erő, nincs hatalom, mely legyőzhetné. Kitor a sirból és eget kér.

Azt az igazságot, hogy nem azért van hajnal, mert a kakas kukorékol, hanem a kakas szól azért mert hajnalodik, senkinek, önöknek sem lehet megfordítani. Önöknek sem lehet a világgal elhitetni, hogy mert önök vészjelt adnak: tehát tűz van. Nem, nem ez az igazság. Az igazság az, amit Kiss Albert és társai hirdettek, amelynek egyszerű szavára összedült az ön kártyavára, leomlottak a festett szinpadai bástyák, hogy leomlásukban nyilvánvalóvá tegyék, hogy a mit a világ köszirtnek látott, nem más, mint értéktelen festett vászon.

Harminczketten mentek föl az értekezletre ugye és mire az igazság szava a teremben végig dördült, maradtak a szövetséges hadak táborában 8 mondó nyolczan, a hajdani 7 bátor sváboknál csupán egygyel többen.

És ön azt mondja, nem sikerül az önök szándéka, mert a politikai matadorok a nép előtt előre diskreditáltak azt. Hát az az önöket a faképnél hagyott 24 előkelő ur — az önök szemében aféle népség, katonaság, kiket orruknál fogva lehet vezetni? A nép előtt politikai matadorok diskreditáltak a tervet. Ki hitette ezt el Eröss Lajossal? Ki vezette félre? Mert benne egy igaz szó sincs.

Eröss Lajos kilátásba helyezi, hogy majd kifogja a mi papjaink okulására fejteni, mi egy ref. lelkész kötelessége? Kiss Albertet, Dicsőfi Józsefet, K. Tóth Kálmánt akarja s ön akarja kitanítani! „Risum teneatis“. Önnek ez az idézése itt van ám a helyén. Hiszen ha ön mostani munkálkodását jóval megtöbbszöröznék akkor csak egy pár napon át megfigyelné azt a munkát, amit pl. Kiss A. az egyház és az egyház veteményes kertje — az iskola ügyében ki fejt, hát mint igazelmű ember, tudom így szólna: Uram, a te munkád még így is sokkal felülhaladja az enyémet!

Igazgatása annak a tanítónőképzővel kiegészített felsőbb leányiskolának (melynek létre keltése, ide fejlesztése megnt ennek az „érdemellen“ presbyteriumnak a büne) mely intézet méltó büszkesége nemcsak Debreczennek, de az országnak is, melynek kolosszális építkezéseihez még az építési terv is az ön egyik jövődöbeli tanítványa Kiss Albert kombinálta meg; vezetése az elemi iskolaügynek is, 59 iskolában, ahol tanköteles igen van annyi, mint ahány összes híve önnek P.-Ladányban volt; a tanítói törzkönyv rendezésnek nem is képzelhető nagy munkája; az iskola fentartói il-

letékeknek, a domesztikának ügye, az egyház kormányzatában részvétel: akkora mértékét követeli meg a tevékenységnek, hogy azt a lelkészi teendőkön kívül is egy munkaerő vállára soknak itélné mindenki.

Vagy említsem Dicsőfi és Tóth K. nagynevű lelkészeink szolgálatának a terhét, kik közül mindegyik egy-egy nagy, humanitárius, egyházi intézménynek, az ispotálynak és az árvaúgynek a vezetésének áll az éen, amellet a terhes lelképásztori szolgálat meillet, mi ezen lelkészeink vállait nyomja.

Es ön akarja ezeket a lelkészeket kitanítani? Nem rossz!

Es ezeket a lelkészeket gondolja Ferenczy Gyula sujteni a febr. 16-iki konferencián fejükre olvasott „rettenetes felelősségnek ostorcsapójával“. Ez még jobb.

Azt írja Eröss L.: csak nem nézhetjük összedugott kézzel, hogy mint teszik torkunkra a kést.

Ha az ember torka körül késsel járnak, elősmerem, annak fele se tréfa. De megvallom, nagyon szeretném én látni azt a kést. Mert nehogy aztán az is valami szinpadí rekvizitumfele ezüst papírral bevont fabicska legyen.

Írja a P. Lap: „az egyháziak a kérdést szándékkal oly irányba terelték, hol annak a bukása előre látható volt. Azt kívánták, hogy az egész tervezet tétessék át a presbyteriumhoz.“

Milyen leplezetlenül nyilvánul itt meg a megbotránkoztató, a fékezetlen gyűlölet a presbyterium, az egyház ellen! S mennyiv nagyobb a beszámítás, ha ezt olyanoktól halljuk, kik másfelől kenetteljes hangokon zengedeznek zsolozsmákat ugyanezen egyház érdekében. Érti a módját Eröss csakugyan, hogyan kell vizet predikálni, de bort inni. Amellet ez nem is való, mert ilyet senki sem proponált. Tessék elolvasni a Balogh Ferencz indítványát, az nem így, hanem úgy szól, hogy adják ki az ügyet a konferenciára 5 és a presbyterium 5 kiküldendő tagjának.

Ad fel végül a febr. 22-iki cikk egy rébuszt is. Beszél egy meg nem nevezett „magas állású ref. emberről“, aki a szövetségesek mozgalmásztintén elítélte s akiről a cikk azt konstatálja, hogyha Bethlén, Bocskai stb. az övéhez hasonló politikát üzték volna, bizony ma aligha volna ő is ott, ahol van.

Megvallom, rébuszok megfejtésével, még ha szellemesek is azok, nem szoktam foglalkozni. A rébusz fejtésbe hát most se megyek bele. Egyet azonban megenged a cikkíró, hogy én is konstatáljak s ez az, hogy az a „magas állású ref. ember“ legyen bárki is az. tiszta fejű, tiszta judiciumu és erősen kálvinista érzelmu ember kell hogy legyen.

Végeztem a cikkel. Ha valamit érintetlen hagytam, engedjen meg Eröss L., nem szándékosan tettem.

Tollamat azonban — sajnos — még nem tehetem le. Valamivel még tartozom.

Kossuth-szobor Amerikában.

(Tóth András debreczeni szobrászmester újabb sikere.)

A tengerentúlról érkezett a mi szeretve tisztelt ősz patriarkánkhoz, református egyházunk főtiszteletű püspökéhez, Kiss Áronhoz egy levél, melynél a magyar emberre örvedesebb levél csak akkor érkezhett volna haza tengerentúli Amerikából, ha a levél tisztelt írója, Csutoros Elek clevelandi magyar református lelkész uram azt írta volna, hogy az Amerikába vándorolt magyartestvéreink immar oly módba jutottak, hogy vizsátérnek az ősi hazába minnyájan; ahol az általok elhagyott őrhelyeken mind bujabbban gyarapodik a sok elődi gaz és idegen fereg... Ámde mivel tengerentúli vándorolt édes magyar véreinknek ily tömeges hazatéréséről nem reménykedhetünk, elégítsen ki bennünket az az örömgörjesztő és megnyugtató bizonyosság, mely az amerikai magyar református pap leveleiből oly meggyőző erővel sugárzik ki, hogy ugyanis a tengerentúli vándorolt magyar véreink a tengertúli idegenben is hívek a magyar nemzeti oltarhoz és változatlan nemes hűséggel rajonganak magyar nemzeti eszményeinkért és nemzeti törtéetünk egyik, legfényesebb vezéralakjáért, Kossuth Lajosért, kit — egykoron — bujdosasaközben Amerika hatalmas szabadnépe a szabadság profétájaként ünnepeelt.

Különösen itt Debreczenben olvashatják az „urak“ és polgárság tanulsággal az amerikai magyar papnak szeretve tisztelt kedves öreg püspökünkhöz intézett levelét, melyből az tűnik ki, hogy a mit eddig Debreczen, a „legmagyarabb város“ szégyenteljesen odázott és példátlan kishitűséggel halogat ma is, azt a clevelandi és vidéki református és egyéb magyarok hazafias segédelmével és az idegenben is összetartó erőjöknek az egyesítésével még ez évben megvalósítják, ugyanis az amerikai Cleveland városában ez évben, midőn 50-dik éve annak, hogy Kossuth atyánk Clevelandban járt és a nemzeti vezér születésének 100-dik évfordulója is elkövetkezik, felállítják és leleplezik Kossuth Lajos amerikai szobrát.

Dicsőség ti nektek clevelandi magyarok! A csüggedés, a közöny, az elkorcsosulás, a szolgálai megalkuvás, az idegen lelkű rabság szomorú hazájában, a ti ősházatokban, ami szegény édes hazáukban ragyogó példaként írjuk fel ezt az eseményt és jóleső büszkeség fogja el bensönket, hogy az amerikai Kossuth-szoborhoz egy debreczeni szobrászmesternek, Tóth András kiváló és hazafias mesterünknek az alkotó lelke és neve fog fűződni. Ugyanis Tóth András mesteri alkotásának, a nagyszalontai Kossuth-szo-

82561
82561
82561

bornak, melyet Kossuth Ferencz maga is, az eddig felállított Kossuth-szobor közül, a leg-sikerültebbnek ítélte, a mintája után óhajtanak, még ez évben, a clevelandi magyarok, az „amerikai kis Magyarország”, Cleveland város legszebb terén, az amerikai összes szabad polgárság által még ma is ünnepezt nagy Kossuth Lajosunknak szobrot emelni. Mint Csutoros lelkész ur írja, ki egykor maga is növendéke volt az ő kollegiumnak, azért óhajtják a nagyszalontai Kossuth-szobor mintája után emeltetni szobrot, mert azt a hazai Kossuth-szobrok között a leg-sikerültebbnek gondolják. Avégből fordult tehát az amerikai magyar lelkész szeretve tisztelt ősz püspökünkhöz, hogy sziveskedjék a szobor megvalósítása ügyében érintkezésbe lépni Tóth András kiváló mesterünkkel, ami meg is történt és derek, hazafias mesterünk hozzájárulását illetőleg teljes sikerre vezetett; mert mielőtt teljes szövegében közlőnének az amerikai magyar testvérünknek és lelkésznek az idevonatkozó nagyon érdekes és becses levelét, megjegyezzük, hogy Tóth András a főtisztelendő püspök értesítése és a főtisztelendő püspökhöz intézett levél vétele után azonnal és pedig tegnap este ajánlott levelében irt a clevelandi magyarok papjához; hogy a szalontai szobornak a mintáját hazafias készséggel és örömmel önteti meg „az amerikai kis Magyarország” részére, még pedig úgy, hogy a szoborminta átengedéséért nem köt ki a maga részére semmi tisztelet díjat, az öntés, a szállítás felügyeletét is végezi, az amerikai magyarok csupán az öntés költségeit és a kiszállítás költségeit fedezték, amely 3500 forintnal, a szállítás költségeit nem számítva, nem fog többé kerülni és a szobrot már augusztusban leleplezhetik az amerikai földön élő magyarok és a Kossuth apánk nagy emléke előtt hódoló amerikai szabad polgárok. Midőn elősmeréssel említjük fel a mesternek ezen önzetlen, hazafias eljárását, kiégészítjük az alább közlött amerikai levélnek két részét. Az egyik az, hogy Tóth András nem kapta meg a lelkész testvérünknek felemlített levelét, a másik az, hogy téves, mintha a szobor mintája fölött a szalontai hatóság rendelkezne, az a mesterünkkel, a ki hazafias örömmel engedi át szobormintáját clevelandi magyarjainknak. Amerikában Kossuth atyánknak oly szobra fog emelkedni, amelyre hazánk bármely nagy-zoló városa büszke lehetne; mert az eddig felállított hazai Kossuth-szobrok között a leg-sikerültebb a szalontai szobor.

Hálás köszönetet mondunk szeretve tisztelt főpásztorunknak is, hogy megengedi nekünk a hozzája intézett gyönyörű és hazafias és érdekes levélnek a lapunkban való közlését. Ime gyönyörködjetek a magyar hazafiai lélek tengerentúlról érkezett férgalambjában.

Főtisztelendő Püspök Ur!

Messze földről, az oceánon túlról intézem Főtisztelendő urhoz levelem, az amerikai, sőt mondhatom a hazai magyarságot is közösen érdeklő ügyben. Az amerikai kis Magyarország, Cleveland város magyar egy-leteinek szövetsége, — hogy halhatatlan

emlékü nagy hazánk fia Kossuth Lajos iránt Clevelandban léte 50-ik és születésének 100-ik évfordulója alkalmából lerója méltókép a kegyelet és hála adóját, — elbátározta, hogy közadakozás útján ez alkalomból Kossuth Lajosnak szobrot emel a város legszebb főterén. A felállítandó szobor mintájául a Szalontai levő szobrot óhajtanánk, melyet a hazai Kossuth szobrok között a leg-sikerültebbnek gondolunk. Szalonta város előljáróságától óhajtjuk az engedélyt megnyerüni arra nézve, hogy a város birtokában levő szobor modelt, egy hasonló szobor meg-öntése végett díjmentesen engedje át. Ez ügyben már megkerestük a városi előljáróságot, de még választ ez ideig nem kaptunk. Épen ma irtam nt. Széll Kálmán esperes urhoz, hogy a clevelandi magyarságnak Szalonta város előljáróhoz intézett eme kérelmét ismert tekintélye és befolyásával támogassa.

A szalontai szobor modelt tudomásunk szerint Tóth András debreczeni hírneves szobrász készítette. Toth szobrász urhoz is fordultunk már azon kérésünkkel, hogy a Szalonta város által átengedendő modelt után készítenő szobor öntésénél sziveskedjen közreműködni, de választ Tóth szobrász urtól sem kaptunk még ez ideig.

Az idő rövid, őszre készen kell lenni a szobornak. Tóth szobrász urnak a czimet nem tudjuk, talán meg sem kapta ez ügyben hozza intézett levelünket. Félünk, hogy az idő rövidsége miatt el nem készülhet a szobor. Épen azért méltóztassék megengedni, hogy ezen hazafias nemzeti ügyben (mely mozgalomnak a clevelandi ref. magyarság a magva) mint főpásztorunkhoz, Főtisztelendő Püspök ur ismert jóindulatához fordulunk, hogy legyen szives Tóth szobrász urral ezen ügyben érintkezésbe lépni és forró óhajunkat a szobor elkészítésére nézve tolmácsolai s megkérni a clevelandi magyarság nevében, hogy legyen szives ez ügyre vonatkozó nézetét közölni velem, mint a szobor bizottság egyik tagjával, hogy ezen szobor öntés a szalontai model alapján, hogyan volna eszközölhető úgy hogy az elkészült szobor augusztus végére Cleveland városába volna szállítható. S ha esetleg Tóth szobrász talán nem volna odahaza, külföldön volna, mi az ő teljes czime, hogy hozzá fordulhassunk?

A Kossuth szobor eszméje már évek óta él az amerikai magyarság között s az a legforróbb óhajásunk, hogy az eszme alakot is öltönnön születése 100 éves évfordulójára.

Azt nem is fejtegetem, hogy e szobor felállítása mily nagy horderejű volna. Az egyesült-államokban szetszórt magyarság, mint a mohamedánok Mekkába prófétájok sirjához, úgy zarándokolna a kis Magyarországra, Cleveland városa közepén álló nagy prófétájának, a hazaszeretet nagy mártirja és prófétája szobrához, s e messze idegenben is éledne szívében a konszerelem lángja.

Mint távol levő édes magyar hazánkban, úgy ez idegenben is a reformátusság a magyarság magva, a hamisíthatlan hazaszeretet istápolója és fentartója. Ó mily felséges és magasztos lenne az, hogy itt az egyesült államokban, hol királynak még szobor nem emeltetett, Kossuth apánk szobra ott emelkedne a főterén Ameriká jeleseinek szobrai közt, hirdelve a magyar nemzet dicsőségét, nemcsak nekünk magyaroknak, de az itt lakó idegen nemzeteknek is.

Tudom, megvagyok győződve, hogy Főtisztelendő ur kérésünket nem tagadja meg, sőt forró óhajunk megvalósulását nemcsak kívánja, de ismert tekintélyének befolyásával fogva tőle telhetőleg támogatni fogja.

Szives jóakarátát és becses választát ez ügyben kérve mégegyszer, a clevelandi magyarság nevében maradtam

Kiváló tisztelettel

Csutoros Elek

clevelandi ev. ref. lelkész
egykori berettyó ujfalu segéd lelkész.

Délutáni levél.

(Tóth András szobrászhoz.)

Jó barátom! Kedves mesterem! Régi ideje annak, hogy becsülöm a te erős magyar tehetségedet, hogy figyelem a te küzdéseidet.

Ó, ezek a küzdések!... Eszembe jut a rég letűnt gyermekkorom. Még a cseresznye sem izlett, ha tányérban adta az én boldogult, az én oly ifjúsága delén halt édes anyám elem; hanem a cseresznyefa tetején arany volt az élet. Pedig kúszás közben szakadt a nadrág, véresre horzsolódott a bőr és a letört galylyal együtt akárhányszor fájdalmas pottyánás is történt az anyaföldre; de a hamvaspiros cseresznye mégis csak ott izlett, főtt a lombosfa hegyén.

A küzdelmekkel is vagyunk. Izesíti az életünket. E küzdelmekből kedves barátom, nagyrabecsült mesterem, te különös képpen kivetted a részedet. Sokszor leszakadt vagy roskadófélben volt alattad a galy, más elcsüggedt volna, de te tovább küzdöttél és ime erős tehetséged és lankadatlan kitartásod nem lettek hűtlenek legszebb eszményedhez, a művészetedhez; sőt oly annyira emelték, fokozták azt, hogy e csenevész korszak felfújt óriásai között méltán sorozlak az erős, az igazi mesterek közé, a mely meggyőződésesem nekem még annál inkább gyönyörűsebb és becsesebb, mert te valóságosan a magyar nemzet fájáról szakadtál ki, annak a hü népnek a névtelenjei közül, a kik vérökkel oltalmazták, verejtékökkel termékenyítették a harcz, mint a robot éveiben a magyarföldet, melyhez foghatót nem ösmerek. Minden legkisebb szeretetért gazdag gyümölcsökkel fizet.

András testvérem, az Ur kiválasztott téged; mert a küzdelmekkel kipróbált és méltónak ítélte tégedet a magyar művészetben vezető szerepre... Már ez sem fog sokáig késni; hisz műtermében, csaknem öntésre készen áll azon legujabb, mondhatom gyönyörű és erős műved, a debreczeni szabadság-szobor erőttől, bajtól és magyar lélektől duzzadó hölgy alakja, a melyről még sokat fognak írni, a melyet még bizonyosan sokféleképen fognak bírálni; de hogy öntudatos mesterkéz befejezett alkotása, ezt még a rágódó irigyeid, az alattomban harapó ellenségeid sem fogják letagadhatni. A nagyrahivatott művész lelke és ereje letörülhetetlenül ott ragyog e hatalmas és erejében is oly bájos, oly

lekötő, oly hódolatra gerjesztő magyar-nő szobor eszmét kifejező vonásain, alkatán Érdeme szerint most nem méltatom ezt az alkotást, csupán előtted hajlok meg; mert büszke vagyok reád, úgyis mint barát, de úgyis mint magyar, ki a magyar erőt dicsőitem mindig, mindenben.

Szabad Hajdu.

NAPI HIREK.

Bőjti istentisztelet.

Az ágost. hitv. evang. templomban szerdán d. u. 3 órakor bőjti istentisztelet tartatik.

Jókai és a debreczeni ifjuság.

A Debreczeni Főiskolai Lapokból vesszük át az alábbi követendő és dicséretes hírt és elhatározást, mely méltó ifjaink romlatlan lelkéhez és melyet bizonyára követni fognak az olvasó körök s a magánosok is.

Az a méltatlan szóval eléggé el nem ítéhető eljárás, a mit Jókaival tett a „Pesti Hírlap“ kiadója, felháborította a debreczeni ifjuságot is. Szégyen, gyalázat, hogy ilyesmi nálunk méltó megtorlás nélkül történhetik. Szégyen, gyalázat, hogy nálunk ilyen esetekben nem tehetünk mást, minthogy szeretünkkel iparkodunk a nagy irón ejtett czudar szerelmet felejtetni. Az ifjuságnak Jókai azonban nemcsak a legnagyobb magyar regény-író, az ifjuság nemcsak olvasásakor csodálja Jókai csodás, mesés szív és álmvilágát, képzeletét, hanem benne a híres márcziusi ifjak egyik legnagyobbját is szereti . . . Hála Istennek van bőségesen hírlapunk: nélkülözhetjük hát e lapot s meg teszünk mindent, hogy a debreczeni ifjuság „Olvasó köré“ éből kitiltassuk.

Rákóczi Ferencz fejedelmünkről

irtam én egy könyvet kedves tudós Thaly Kálmánunk és több szépiró után. Az ugynevezett „ponyvára“ irtam én ezt a könyvet. Több ezer példányban, a budapesti „országos könyvkiadó vállalat“ adta ki. Mint utólag hallottam, kiadóm nem „fogtak rossz üzletet nemes fejedelmünkről írott népies könyvecském terjesztésével; csekély magam pedig boldog vagyok, hogy a magyarság egyes töredékeinek a kezébe oly könyvecskét adhattam, melyben a maga elbűvölő és hófehér szép nemes valóságában domborodik ki a „m. törvény“ által is kiagadott, Rákóczi Ferenczünk felséges, nemes, nagy alakja, melyet amagyar nemzet lelkéből kiszakítani semiféle galád törvény sem vált képes. En, mint csekély, magam utján járó vidéki tollforgató magyar, lelkem rajongószerejét irtam bele a könyvembe és most midőn a nagy Rákóczinkért oly nemes, oly felemelő magasztos mozgalom indult meg országosan, helyén

valónak, hasznosnak tartom, ha eszményi nemes és önfeláldozó fejedelmünkről írott soraimat a „Debreczen“ hasábjain, a tárczarovatban, folytatásokként közlésem, leg-alább, ha majd szívem vágya szerint, távozom innét: némely türelmes olvasóim lelkében hagyok vissza oly emléket, mely a legbecesebb, legnemesebb minden magyar előtt; mert Rákóczi Ferencz emléke ez. A bájos olvasónők is megnyughatnak, nem száraz, tudákos művecske ez, de a szeretet. sőt többet mondok a tiszta szerelemhez hasonló nemes rajongás tisztult és derűsfényű hangjai, leírásai szívünk eszményéről, a selyem haju, galambfehérlékű, de sasként vitéz és elérhetetlen Rákóczi Ferencz tejedelméről. Végül megemlítem még, hogy e könyv főtérjesztője Vass József budapesti könyv kereskedő

Ifjabb Móríc Pál.

A hajdu-szoboszlói függetlenségi és 48-as Kossuth-kör megalakulása.

Vasárnap alakult meg H.-szoboszlón a „függetlenségi és 48-as Kossuth-Kör“. Az alakuló gyűlésen a hely szűke miatt csak mintegy 200-an jelenhettek meg, a többiek a szakadó esőben kénytelenek voltak távozni. Adám János partelnök röviden vázolván az összejövetel célját és felémítven a kör szükségességének elodazhatatlan voltát, felhívta a tagokat az alakulásra. — A kitett iveken egyszeribe aláíratkozott 115 polgár, akiknek a száma rövid idő alatt megháromszorozódik. Az aláírók, akik között 50 városi képviselő is volt, rögtön kimondták a megalakulást. Elnökké választották a függetlenségi és 48-as Kossuth-part egy régi kiprobált hívét Oláh Miklós földbirtokost, városi tanácsnokot, alelnökké választották Márton János és Sárj Lajos földbirtokosok, titkárrá Bor János tan. test. elnök, titkár helyettesé S. Czegléd János földbirtokos, ügyésszé Dr. Grósz Adolf, pénztárnokká Kiresi János földbirtokos, könyvtárnokká Vácsi Ferencz tanácsnok, gazdává Décei Lajos földbirtokos, város-gazda.

A választmány tagjaiul beválasztottak: Foghty János, Adám Samu, Adám János, Czegléd János, ifj. Sáhgy Ferencz, Horogh Sándor, Szabó Lajos, Plón Gyula, Grósz Nagy Mihály, Malatinszky Kálmán, Márton Mihály, Czegléd István, Horogh Gábor, K. Tóth János, Kürthy János, Kovács Mihály, Márton Gábor, S. Kovács Sándor, Csasz János, ifj. Szabó Sándor, Kiss János, Cs. Szabó János, Csanád Ferencz, Zakar Sándor, Mönus Gyula, B. Nagy Károly, B. Nagy Péter, S. Czegléd Károly, Gön ezy János, K. Tóth Lajos, Kati Imre, Herczeg Mihály, Vago Andras, Csanád Lajos, Csanád István, Márton József, Lovas István, Czegléd József, Somogyi Gyula, Herczeg Gábor, Zubó Ferencz, ifj. K. Szilágyi Bálint, Jeges János, B. Nagy Károly, Kovács Jeremias, Tóth Ferencz, Czegléd Lajos, id. Fekete János, Cseke Gábor pénztárnok, ifj. Borbely Samu, Sturcz János, Rácz Balázs, ifj. Szilágyi János, idősb Czegléd János indítván ára Ko-

vács Gyula orsz. képviselő nagy lelkesedéssel egyhangulag diszelnökké választott. Elhatározta végül a gyűlés, hogy márczius 15-én ünnepi ebédet rendez.

Helyreigazítás.

Lapunk tegnapi számában sajnálatos félreértésen alapuló tévedés csuszott be. Ugyanis „Az osztrák-magyar monarchia“ cz. irodalmi vállalat alkalmával csak Góresi Kálmán részesült királyi előismerésben, Kárdos Albert pedig nem, annál kevésbé, mert nem is volt dolgozó-társa az említett irodalmi vállalatnak.

Válasz

dr. Magoss György és társainak a Rákóczi féle árulás tárgyában a „Debreczeni Friss Ujság“ 1902. márczius 4-iki számában foglalt nyilatkozatra.

A „Debreczen“ f. hó 1. számában megjelent nyilatkozatomat mindenki irányában fentartom és igen örvendek, hogy azon nyilatkozatomat Önök annyira igaznak, tárgyilagossnak és előzékenynek találják, hogy az által magukat sértve nem érzik.

Különben a nagyérdemű közönség az eddig megjelent cikkekkel kellő tájékozást szerezhetett magának arról, hogy melyik részen van az igazság.

Márk Endre dalegyleti elnök urtól pedig elvártam volna, hogy ne bujjék sem a dalegylet, sem a választmány, sem egy pár összetoborzott ur hata mögé, hanem lépjen ki nyilvánosan és czáfolja meg azon súlyos vádakát, amelyek a Rákóczi és Guyon sirjának meg nem koszoruzása miatt a „Debreczen“ című lapban most és 4 évvel ezelőtt ellene emeltettek.

Cziffer Nándor.

A gázgyár mult évi jövedelme.

A légszeszgyár egy év óta van a város kezelésében. Az augsburgi légszeszgyárral 30 évre kötött szerződés egy évvel ezelőtt lejárt s emlékeztünk, milyen harc indult meg, házi kezelésbe vegye-e a város a légszeszgyárat, avagy az augsburgival kösse meg újra a szerződést. A hírlapi közlemények nap-nap után érték egymást s az augsburgi mellett különösen a főmérnök küzdött úgy a lapokban, mint a bizottságokban. A főmérnök folyton azzal érvelt, házi kezelésben a város ráfizet a gázgyárra. A közgyűlés oldotta meg végre a kérdést azzal, hogy nagytöbbséggel kimondotta, hogy a légszeszgyárat házi kezelésbe veszi át. Hogy mennyire nem teljesültek a főmérnök baljósatai, most már fényes beigazolást nyert. A gázgyár szakavatott és buzgó igazgatója Debreczeni Jenő tegnap terjesztette a tanács elé a légszeszgyár mult évi számadásait. A számadások szerint — melyet a tanács is átvizsgált — a gázgyár a mult évben **56.000 korona tiszta hasznot** hozott a városnak. Ime mégis csak jobb volt a házi kezelés, minthogy tovább is hizlaljuk az osztrák gáz-

82761
92001
92101

gyarat. mely ugysis milliókat harárcsolt össze 30 év aiat. És azok, kik anynyira irtóztak és féltek a házi kezeléstől, most láthatják, hogy nem is olyan veszedelmes az, csak kellő szakértelem s lelkiismeretesség kell ahhoz, hogy jövedelmet lehessen előmutatni, mintahogy Debreczeni Jenő igazgatónak sikerült is.

Ítélet a csegei csődüggyben

Tegnap délután négy órakor hirdette ki az ítéletet a másfelhete huzódó csegei bűnpörben a kir. törvényszék melynek értelmében Feldmesser Gyulát család bukás büntette miatt a Btk. 414 szakasz 1. pontja alapján egyévi börtönrre s ennek eltelte után kezdődőleg három évi hivatal- és politikai jog — vesztésre, valamint 1313 korona 33 fillér eddig felmerült s a még felmerülő költések megfizetésére, Feldmesser Ramul 8 rendbeli csalásért 3 napi, 60 koronára átváltozható es Feldmesser Pétert üzleti könyvek es mérleg hiánya miatt 40 koronára átváltozható 2 napi szabadságvesztésre ítélte el a kir. törvényszék, ellenben Klein Adolfot az ellene emelt vád es következményei alól felmentette. Oláh Miklós törvényszéki bíró másfélóraig tartó indokolása után a kir. ügyész élt a szólás jogával s az ítélet marasztala részeire súlyosbításért, valamint az elejtett vádpontoknak újra felvételért felelbezzett. A vádlottak is védőkkel együtt. — Klein Adolfot es Feldmesser Pétert kivéve felelbezzést jelentettek be az ítélet enyhítése, illetőleg annak hatálytalansága végett.

Ünnepély a főiskolában.

A főiskolai ifjuság szép ünnepet tart holnap, márczius hó ötödikén, melyre meghívók is küldettek szét. Ugyanis a debreczeni ev. ref. főis. oiai énekkar a magyar irodalmi önképző-társulat es a főgymn. zenekör közreműködésével néhai boldog emlékezetű Nagy József, Vecsey-Bruckner, Magyar-Kegyes, Kádár István, Fráter Ida es Sipos Margit alapítók emlékezetére 1902. évi márczius hó 5-en szerdán a főiskolai énekeremben évfordulati ünnepélyt rendez. Az ünnepély kezdete délután 4 órakor. Fentartott helyek lévén, csak meghívó előmutatása mellett lehet a terembe lépni. A meghívó másra át nem ruházható. Az ünnepély másóra a főiskola két kiváló egyesülethez méltó.

Felolvasó estély

Az izr. magyar irodalmi társulat vidéki felolvasásait városunkban kezdi meg es vasárnap azaz márczius hó 9-en. a kereskedő társulat dísztermében este felolvasást tart. Mint értesülünk a felolvasók Pécs város tudós főabbija Dr. Perls, Roboz Andor költő, Pásztor Mihály megyénk szülötte es Szabolcsi Miksa az „Egyenlőség” szerkesztője fognak felolvasni. A felolvasás belépti díj nélkül tartatik. A vendégek tiszteletére társas vacsora rendezetik.

A debreczeni ipartestület

febr. hó 23-án, d. e. 9 órakor tartja. saját dísztermében, harmadik évi rendes közgyűlését. A közgyűlés tárgysorozata: 1. Előjárósági jelentés az ipartestület múlt 1901. évi működéséről. 2. A testület 1901. évi zárszámadásának betérjesztése: számvizsgálók jelentése es határozathozatal a zárszámadás felett. 3. Alapszabály módosítás. 4. Az 1902. évi költségvetés megállapítása.

5. Elnökválasztás. 6. 12 előjárósági rendes, es 12 póttag választása. 7. 3 számvizsgáló választása. 8. Esetleges indítványok.

A kertészeti egyeslet 27 hold földje.

Körülbelül 3 évtizede annak, hogy Debreczenben alakult egy kertészeti egyeslet, melynek a város 27 hold földet engedett át. Az egyeslet egy ideig prosperált. de azután, mivel nem felel meg a kitűzött céljának, napról-napra küzdött es a végeredményében 5000 frt adósságot is csinált. Az egyeslet mely ma már nem létezik. 15 évvel ezelőtt is így volt, mint ma, akkor sem létezett, nem oszlott fel. Természetesen akkor, 15 év előtt ezt a 27 hold földet visszakellett volna adni a városnak, de ez ma sincs meg a város birtokában. Az udósság hogy micsoda uton, azt a polgármester tudja, az ő nyakába zudul es az adósság kamatait ma is a polgármester fizeti. A 27 hold föld bére van adva, jövedelmez, de kihez foly be a jövedelem, mely célra fordítják, senki sem tudja? Tizenöt évi jövedelme ennek a 27 hold földnek, mintegy 13—14,000 forintra rugna. — De a zárszámadásokból nem tűnik ki, hogy ez a 27 hold jövedelmezne, pedig most is bérelk. A közgyűlés pár év előtt már utasította a tanácsot, szerezze vissza ezt a 27 hold földet, de ez irányban mai napig nem történt intézkedés. A 27 hold földet bármely pillanatban értékesíthetik, mert úgy tudjuk Farkas es Harabula kertészek régebben ajánlatot is adtak be, hogy 700 forint évi bért fizetnek a 27 hold földért, de mai napig sem kaptak értesítést, állítólag ez a beadvány elkallódott. Ezek után tiszteletteljesen kérjük Debreczen sz. kir. város polgármesterétől, Simonffy Imre kir. tanácsostól:

Miért nem teljesítettek mai napig sem a közgyűlésnek négy évvel ezelőtt hozott ama határozatát, hogy a 27 hold földet visszaszerezzék:

ama idő óta, mióta a kertészeti egyeslet csak névleg létezik, tehát mintegy 15 év óta mennyit jövedelmezett ez a 27 hold föld es a jövedelem hova folyt be s mely célra fordítottatt es végül:

mi történt a Farkas es Harabula kertészek beadványával s miért nem vette azt a tanács mai napig sem érdemleges elbírálás alá?

Ezrekre kérjük a választ Debreczen polgármesterétől es a tanácsból, mert őket terheli felelősség a város vagyonának ilye ténképpenvaló kezeléseért.

Hogedüs Sándor

kereskedelmügyi miniszter irásban beadta a miniszterségéről való lemondását. Három évig volt miniszter, mely idő alatt sok tevékenységet fejtett ki. Utódjául többeket emlegetnek.

Özv. Breuer Adolfné halála.

Talán kevesen ismerik e nevet, de az a kis kör, amely ismerte a név viselőjét, szerette es becsülte. Csodálatos jószággal es szelidséggel töltötte be azt a kört, melybe a Gondviselés helyezte es a lelkében élő szeretet bevilágította a debreczeni jótékony nőegyeslet árvainak otthonát. Özv. Breuer Adolfné tizenöt éven át gondozta a nőegyeslet árváit es ezen tizenöt év alatt nem fogyatkozott türelme, hanem évekként nőtt szeretete a szülőket vesztett árvák iránt. Valóságos édesanyja volt az árváknak, kik midőn meghallották halálhíret öszinte szívből megsiratták velük érző gondozójukat. A jótékony nőegyeslet csak az elmúlt évben helyezte nyugáiba az érdemes gondozót.

ki azóta Szathmáron tartózkodott rokonai körében. hol szeretettel vették körül a tiszteletreméltó matrónát. Amint halála híre Debreczenbe érkezett Veressné Szathmáry Teréz urasszony a nőegyeslet elnöke koszorut küldött a ravatalára a nőegyeslet nevében. A temetésen Szathmar es Szathmármegye nagy közönsége megjelent, hogy lerőjja kegyeletét a megboldogulttal szemben aki egész életében hűen töltötte be hivatását. A nőegyeslet azonban nem érte be azzal, hogy koszorut helyezett ravatalára, hanem e hó 2-án tartott választmányi ülésén is megemlékezett érdemeiről. Koncz Akos titkár kegyeletes szavakban sorolta fel érdemeit, melynek kapcsán a választmány özv. Brauer Adolfné érdemeit jegyzőkönyvébe iktatta.

A gazdasági egyesület választmányi ülése.

A debreczeni gazdasági egyesület vasárnap délelőtt Rickl Antal elnöklete alatt tartotta választmányi ülését a városkaza titkári hivatalában. A választmány a rendes évi közgyűlés határidejéül márczius 9-ik napját jelölte meg. A közgyűlési tárgyakat vitatta meg ezután a választmány. Javasolni fogja, hogy az idei szokasos évi lődijazás es tenyészlőkülfutás a Hortobágyon június hó 8-án tartassék meg. Az Esztergomvidéki es a Zemplén-megyei gazdasági egyesületek az olasz borvámok felemelése tárgyában küldtek átiratot a debreczeni gazdasági egyesülethez, melyben felhívja az egyesületet a borvámok ellen az övekhez hasonló szellemű felirat intézésére a kormányhoz. A választmány pártoló javaslatot hozott a két vármegyei egyesület átiratára vonatkozólag.

Eljegyzés.

Klein Jenő m. kir. 3-ik honvédgyalogezredbeli főhadnagy eljegyezte Roz Elza kisasszonyt Nagyváradról.

Debreczeni rövid hírek.

A közigazgatási bizottság rendes havi ülését ma d. u. 3 órakor tartja meg Puky Gyula főispán elnöklésével. — **A főispán hivatalos helyisége.** Puky Gyula főispánnak az a célja, hogy a városi ügyeket a városkázán intézze s e végből azt kérte a tanácsból, hogy neki a városkázán hivatalhelyiségeket adjanak. A tanács tegnapi ülésén tárgyalta a dolgot s megbizta a főmérnököt, hogy a főügyész hivatali helyiségét alakítsa át e célra s a főügyésznek az adóhivatal helyiségei közül jelöljön ki egyet. — **Betörő szerelmesek.** Gere Lajosné Nyil.-u. lakására beallított Nagy József volt vasúti munkás a szeretőjével s lakást kértek. Geréné megosztotta velük egyetlen szobáját s a szerelmesek azzal viszonzották Geréné jószívűségét, hogy felhasználva távollétét, kinyitották szekrényeit s mintegy 60 frt áru ékszert s ruhaneműt elloptak. A betörők eltűntek a városból s a rendőrség most keresi őket. — **A tanító drámája.** Hajdu Bagosról a kötelelességtudásnak egy szegény áldozatát hozták be a debreczeni kórházba. Szabó Béni református tanító a tulfeszített munka következtében tegnap olyan illegrohamokat kapott, hogy mindent összetört, összezuzott. Az előjáróság a kórházba hozatta be s itt most kellő gondozásban részesítik.

x „Kalap ipar.” BÉKÉS LAJOS uridivat es kalapüzlete (Piacz. dr. Uffalussy ház.) egy modernül felszerelt kalapos műhelyt rendezett be. ahol is minden e szakmába vágó úgy férfi, mint női kalapok elkészítését es átalakítását a legjobb kivitelben jutányos árak mellett eszközli.

Innét-onnét.

— Márczius 4. —

(Debreczeni diákok.)

A jó multkoriban, ugyan-e rovatban, kiserkesztettem egy tősgyökeres czivis nemzetes urambátyámnak a jogász unokáját, a kit „gyüszmékelés” közben fényes, kevely, magaskülsejű, de türességtől kongó belsejű czilinder kalapban láttam pompázni az utcán... (Megjegyzem, hogy nekem a kozmopolita czilinder viselet olybá tűnik fel, mint a pompásan kinyalt türesfejű ember . . .) — Az én fiatal barátom, az egyébként derek czivisunoka elérte a kis megrovást és sutba dobta a czilindert. És most, mint a debreczeni diáklapból értesülök, sőt az utcán magam is látom, a többi diak pajtások is követik a példát; sőt, minden rendes magyar ember gyönyörűségére tovább is mentek.

Az ős kollegium diákjai között napról napra szaporodnak, a kik dalias magyar viseletünkhöz visszatértek. És nekem, keserű szívű, sokszor csalódott, gyakran csúfolt, meg nem értett öreg büsmagynak örömtől dobban a szívem, ha egy-egy hamvas arcu, önerzetesen emelt fejű, becsületes és szép magyarruhás csinos diak-but látok az utcán...

Ezek a magyarruhás diákok fecskéi annak a hatalmas tavaszuk, a nemzeti megváltás és ebredés szívem szerinti leggyönyörűbb tavaszának, mely régi erejébe, régi erényeibe helyezi vissza a magyart.

Arról is szívemnek tetsző édes örömmel értesülök, hogy a diákok a nemzeti viseletünk mellett felújítják az ősi magyar tánczokat is. És mind többen és többen iratkoznak be a mi öreg, érdemes és kedvelt debreczeni tánczmeisterünk, Alföldy bátyánk táncziskolájába, a hol a gyönyörű palotás és körmagyar tánczokban szerez a nemzeti viselethez illő déleczgartást, és nemes, élvezetes és a lovag idők abrandaival összefűzött szórakozást a debreczeni diákság, melynek ebredését, hazafias mozgalmait öröm és gyönyörűség tapasztalni.

Hát arról a porondra állásról megfelelkezhetnek, hogy ifjuságunk oly szent tüzrel sorakozik nagy Rákóczi emléke mellé. Midőn követeli a nagy Rákóczi eszményi hazafiságát hazaárulásnak, bélyegző orgyilkos mérge, sáros törvénytörések, kitépés, Rákóczi, Beresényi, és Thököli Imre érde-meinek törvénybe iktatását, midőn hazafias ünnepen dicsőíti a fejedelméhez hű, a megndító sorsu Mikes Kelemen erényeit, költészetet; midőn kurucz-ünnepek rendezésével eleveníti fel a szabadságszomjas magyar nemzet egyik legdicsőbb korszakát, midőn az elbizakodott, pökhendi Légrády uraságokkal szemben az öreg Jókaink mellett is szót emel; hát hogyne buzdulna fel a debreczeni diákokért az én sokat csalódott busmagyar szívem is? Felbuzult és reménykedik, hogy nem szalmalángok az ebredező nemzeti lélek ezen fényes sugarai, hanem oltártűzök, melyek örökön élni fognak az új korszak

magyar ifjainak a lelkében . . . Avagy pedig a leggaladabb pusztulás vár reánk. Nem a népek felzudult tengere temet el bennünket világot megrázó tragédiaként, a milyennek ma a protestáns bur testvérek küzdését látjuk, de a férgek, csuszó mászó, undok és alattomos élődi férgek rágják meg izról-izre a magyart.

Diákok! Magyar ifjak! A nembánomság, a mindennel megalkuvó közöny, az idegent nyakunkra ültető szolgálgyávaság és élődi szemhuntyás borús esztendői elmultak vagy legalább is az utolsót járják, és nagy küzdelmek várnak reátok, reánk, erősitetek, készsítetek elő tehát magatokat. Győzni fogunk. Diadalra vezetni a magyart a kurucz-zászló . . . Debreczeni diákok! Fiatal barátaim! Mit mondjak még többet? Büszke vagyok reátok és csak előre jó uton!

nemes Portörő Kelemen

SZINHÁZ.

Műsor:

Szerdán 125. „B” Katalin.
Csütörtökön 126. „C” A sasok, bohózat 3 felvonásban.

Pénteken 127. „A” A zsába, bohózat 3 felvonásban.

Szombat 128. „B” A nevezetes kastély, vígjáték 3 felv.

Vasárnap délután 3 órakor félhelyárakkal Svihakok, operette 3 felv. Este 7 és fél órakor bérletszűnetben A ket pisztoly, eredeti népszimű dalokkal és tánczszal 3 szakaszban.

Katalin.

Eredeti nagy Operette 3 felvonásban, egy változással. Irta: Dr. Beldi Izor. Zenéjét szerzette: Fejér Jenő.

Ismét egy premier. Ugy látszik, a mi színigazgatónk szereti a vegleteket. A csütörtöki fertelmes bohózat után a vasárnap esti hótiszta szellemű operette-t adta elő. — Vagy éppen engesztelésül szanta a Katalin a Zsábaért? Akarhogy történt a dolog a Katalin szép volt. — Csak az a szerencsése Beldi Izor dr.-nak, hogy nem Hercegh F. no meg, hogy nem drámát írt, mert a historikusok már regen neki rottottak volna a Katalin czarné eszményítéséért. De hát operette-ben minden lehetséges, még az is, hogy a mellőzött, állati örült szenvedélyében vérig sértett Katalin megbocsásson hűlen lovagjának, nemcsak, de sőt vagyonnal megajándékozva bocsássa el magától. — Mert a hosszúra elnyúlt operette meséje csak ennyi:

Katalin beleszeret az udvarában szolgáló Germain testőrhadnagyba, aki azonban a kolostorból megszöktetett Anicát szereti. Ez azonban nem akadályozza őt abban, hogy Katalinnak is ne hódoljon. Katalin rájön a turpisságra, rettenetesen megharagszik, kivált mikor hiába Istenkedik Germainnak a szerelméért, halálra ítéli, de csak azért, hogy Anica keresére megkegyelmezhesen neki.

Ez a mese aztán igazi költészettel van kiszinezve három felvonáson keresztül. Igazán ha már magyar operettek is teremnek — s hála Istennek, hogy teremnek — ilyenek legyenek azok mind. A szerelem hatalmának költői rajzával sikerült az ügyes librettistának azt a felett világot is szeretetre méltó színben feltüntetni, sikerült neki bizonyítani

tani azt a régi igazságot, hogy még a legmélyebbre sülyedt erkölcsi jellemeknek is lehetnek, vannak fellobbanásai, mikor az emberi nemesebb érzelmek vesznek rajta erőt. Ismételtlen csak gratulálunk neki, hogy ritka költői tapintattal ki tudott a Katalin életéből is egy ilyen nemes fellobbanást választani; hálára kötelezte ezzel maga iránt Katalin szellemét, meg a jó magyar közönységet, mert a költészet üdítő, kristálytisza forrásvizéből nyújt egy poharral, — s ez a forrásvíz olyan jól esik a kaviarra, a kevés ember természetének megemészíthető pikáns sajtokra, a mivel bőven táplál bennünket jó Komjátby János uram.

A zene eléggé hozzá simul a meséhez. Van benne sok eredetiség itt-ott; de bizony az operette-i közhelyek is elég gyakran ütnek meg a figyelmes hallgató fülét. — Különben ezuttal még végleges véleményt nem adhatunk a zeneről, mert ambiciózus fiatal karmesterünk nagy verve-vel dirigálja ugyan a zenét, de az egészen még igen sok fogatkozását tapasztaltuk.

A kar nem biztos mindenütt az előadásban, s ami a legsajnálatosabb, nem tudott simulni az énekhez, hiányzott belőle az a finom színezés, a mi az ilyen könnyebb muzsikának egyedüli bája szokott lenni. — Különben ez az egész előadás észrevehető volt, az egy Kallia y Lujza énekét és játékat kivéve, a ki valóságos kabinet alakítást mutatott be. — A czimszerpet énekelte és játszotta olyan bravurral, ami még ötle is feltűnő volt, pedig meg vagyunk szokva az ő kifogástalan előadásaihoz. — Nem is említve ragyogó toilette-jeit, melyekkel valóságos fényűzést fejtett ki: kifogástalan volt minden tekintetben. A hatalmasnak teljes tudatában levő, hízgelő udvaronczeit megvető, büszke, szenvedélyes czarnénak a szerelmében korlátokat nem ismerő, azért mindenre kész asszonynak nála kívánatosabb szemléstőljeit ritkán lát a közönség. — Gratulálunk, őszinte szívvél gratulálunk ehhez az alakításhoz neki. Épen ilyen jó volt éneke is. Tiszta altja, kivált a harmadik felvonás nagy epedő jelenetében, megmozgatta a szíveket és kellemes illuzióba ringatta a zenéhez értők lelkét.

A másik főszerep, Germain szerepe a Komlóssy Emmé volt. Az aranyos diva igazán aranyos volt ez este. Tündöklő toilette-jeivel versenyre látszott kelni Katalinnal; egyik zsebb és szűkebb volt, mint a másik. — Mint testőrhadnagy, fessen és feszesen öltözködve igazán bájos megjelenése volt.

Játéka éneke most is jó volt, mint mindig. Ne vegye azonban rossz néven, ha egy tanácsot próbálunk neki adni. Tulságosan élénk, szinte izgatott volt egész este, azonkívül egy kissé kaczerkodott is a nézőtérrel, amire neki van egy kis hajlandósága, pedig igazán nem szorult rá. Jól tenné, ha kissé nagyobb önuralommal s egészen csak partnereinek játszaná s énekelne. Igazabb és nagyobb hatást érne el. Különben nagyon szépen énekelte és játszott, habár, ismétlem, a premier lázat nem tudta úgy mérsékelni, mint Kallai.

Anica szerepében Bárdos Irma lépett fel. Komjátby nem akarja elhinni, hogy ő nem való ilyen nagy szerepekre, hogy sem izlése, sem tudása nincs elsőrangú szerepek betöltésére. Pedig erről vasárnap este is meggyőződhetett, ha Bárdos felénk, felszeg mozdulatait és esetlen játékat megfigyelte. A debreczeni színpadon neki első szerepet játszania nem lehet — sikerrel.

A férfi szerepekben Nagy Gyula tünt ki a Chevalier testőr kapitány szerepében.

Külön ki kellemelni a rendezés jószágát és a kiállítás diszességét. E tekintetben Komjátby valósággal remekelt. Az új, szép disz-

824 EY
95501
83121

leteket nem is számítva, valósággal káprázatos volt az első felvonásbeli nagy felvonulás, amikor száznál több ember festői csoportokban lepte el a színpadot. Kellemesen lepelt meg a choristának szép új jelmeze is. Nagy Gyuláné és Berzeviczy a cserkész táncz betéttel mutattak be kellemes alakítást.

Hisszük, hogy a Katalin műsoron marad, leszorítja a Zsábát még megfésült alakjában is, és a vasárnapéhoz hasonló telt házat vonz mindig, amire a gondos kiállítás valóban rászolgált. **A.**

Kossuth-kör Debreczenben.

(Levél a szerkesztőhöz.)

Igen tisztelt Szerkesztő Ur!

Megbocsásson, ha — esetleg — zavarom.

Az igazat megvallva kényes ügyben fordulok Önökhöz, mint ki a Kossuth apánk zászlójának egyik lelkes híve, s a debreczeni függetlenségi-párt egyik hivatott pennassa.

Jól tudom, hogy akadnak olyanok, kik jelen soraimból pártszínezetű dolgot kíváncsónak; de az olyanok önmagukról állítják ki a hazafiatlanság szegénységi bizonyítványát.

Mindenkit illet az alábbi pár sorom, legyen az független, szabadelvű, néppárti és a többi.

Itt Kossuth apánkról van szó. Apám nekem, apja önnek s apja minden igaz magyarnak. Tehát az alábbiak mindenkit érdekelnek, ki a város falai között eszi kenyereket annak a földnek, melyben a legkisebb buzafő is névtelen hősök elporladt hamvából fakadt.

Nem akarok illő jelzőt használni városunk lakóinak Kossuth apánk emléke iránt táplált mostohaságára, csupán annyit kívánok felemlíteni, hogy úgy a köznép, mint a közép és felsőbb osztályra nagyon is felfér a lecke.

Olyanokká lettünk, mint az elfasult gyermek. Meghalt az édes Apánk. Eltemetjük, elsirattuk, gyászoltuk is egy kicsinyég, s aztán lassanként annyira mentünk, hogy emlékének megörökítéseként beerjük egy uteza sarkára függesztett czimtáblával, s egy éjjeli mulatóval, melynek homlokzatára a magyarok édes apjának jóságos arca van festve . . .

Igen tisztelt Szerkesztő ur!

A múlt hetekben egyik helybeli lap hasábjain a „Kossuth-szobor bizottság” jelentését olvastam. Kitészik belőle, hogy Kossuth szobrunk is lesz már annyi idő múlva, mint a mennyi időbe került a mostani összeg gyűjtése.

Én egy sokkal hamarabb keresztül vihető eszmet ajánlok b. lapjában Debreczen halátlan gyermekeinek, eltekintve mindenféle olvtól.

— Alakítsunk Kossuth-kört!

Legyen ez a kör olyan, melynek lépcsőjét állépheresse méltóságos, nagyságos, tekintetes, nemzeti és paraszt. Független, szabadelvű, szóval mindenféle elvű igaz magyar ember, ki elismeri ki józan eszével áttudja gondolni a valót, hogy egyedül mi az áldott emlékü édes apánknak, s az ő véres

*) Azon megjegyzéssel közlöm érdemes polgártársunk levelét, hogy terve szép ábrándnál több aligha lesz, mert a debreczeni széthúzó elemek nem fognak még egy „Kossuth Kör”-ben sem egyesülni. Nagy baj az is, hogy a polgármester, a hivatalos városi oly szolgáló és fázik a Kossuth-szobortól. Szerk.

homlokú, állott szívü gyermekeinek köszönheti azt, hogy úgy ő, mint zive legkedvesebbjai a rabság keserü kenyeré helyett magyar buza édes kalácsát eszi, hogy kezében a békó vasa helyett tollat tart, vagy pörölyt forgat, hogy testvéreinek s szomszédjainak, nem remegve sugja: „magyar vagyok!”

Legyen az a kör minden ízében olyan, mely egyes hazafias körök példájára, nevéhez méltóan lobogtassa a Kossuth édes apánk emlékére varrott háromszínű zászlót. Ne mulasszon el, ragadjon meg minden egyes percet, mi Kossuth Lajos nagynevűvel kapcsolatos, a megünneplésre. Halála évfordulójakor nyilvános gyászünnepélyt tartson; felolvasásokkal, összejövetelekkel tartsa ébren, urban, parasztban az illő kegyeletet, hogy a város legiudatlanabb gyermeke is könyv nélkül ezáltalja: Kossuth apánk mikor és hol született, mit áldozott mi értünk, mikor halt meg, mikor temették el.

Szóval elégejük meg atkos szunyadá sunk. Legyünk végre méltók a mi édes jó apánkhoz, s ne kössük magunkat tovább is oda, a rúthálatlanság iskolájának szüette padjához.

Legyen nekünk is egy o t t h o n u n k, hol úgy a debreczeni, mint más vidékre való, kezében levett kalappal, lelkeben, szívében azon édes malaszt nyugtató érzéssel áldozzon a kegyelet oltárán, mely őt fel-emeli ahhoz, ki értünk született, értünk élt, ki értünk lett földönfutóvá, ki a legutolsó perczéig imadkozott értünk, ki még az égből is büszkén hirdeti: „m e g f o g y v a b a r, d e t ö r v e n e m, é l n e m z e t - e l h a z a n.”

Vajha testet öltene az eszme, s a Csónai, Petőfi körök melé megszületne a Kossuth-kör is.

A többi szerkesztő urra s az erre hivatottakra bízom, kiknek módjában áll az eszme megvalósítása.

Szívből óhajtam, hogy városunkban kettő se akadjon olyan, ki ezt a függetlenségi párt kötelességének tudja be. Ezen kérdés megoldása aitalanos. Szabadságharcunkban ur és paraszt egymás mellett küzdött — ezt tartjuk szemelőtt.

Egyebekben szerkesztő ur

tisztelő híve vagyok:

Sz . . .

helybeli lakos.

Sport.

Egyetemi athleták disztornája!

(Budapesti tudósítás.)

Folyó hó elsején, tartotta a „Budapesti egyetemi athletikai” club évenkénti rendes disztornáját. A derék egy letnek alig 3 éves fennállása daczára sikerült komoly munkásságával, megszereznie a tanügy barátainak és a nagyközönségnek rokonszánvét. Beigazolást nyert ez a tegnapi sport ünnepélyen, melyen megjelent a vallás és közoktatásügyi m. kir. minisztérium részéről, Zsilinszky Mihály államtitkár, Boncz Ödön min tanácsos, az egyetem részéről báró Eötvös Loránd a club elnöke, dr. Klupáthy Jenő a club alelnöke s kiváló nagyszámu előkelő közönség nézte végig feszült figyelemmel a bemutatott szebbnél szebb gyakorlatokat. A műsört 60 daliás tornász által bemutatott fabot gyakorlat gyakorlat nyitotta meg. Ezt követte a csapattorna, mely után a club jobb tornászai a nyujton ügyesen ő-szeállított fokozatos gyakorlatokat mutattak be. Iskola vivást ve-

zetett ezután lovag Ariow Gusztáv a club vivómestere. A közönség nagy érdeklődése mellett. Legkimagaslóbb részét az estnek a versenyek képezték. Korlat verseny győztese I Ordódy Zsigmond, II-ik Leffler András, III Széll Lajos IV Ordódy Vilmos,

Magasugrásban I Gönczy Lajos 186¹/₂ cm. II-ik Kasztriner Árpád.

Birkózásban a könnyű súlyok közül I Szegheő László, II-ik Tihanyi Béla; a nehézsúlyok Radó Arthur, Hrivnák János kizdelme eldöntetlen.

A verseny befejeztével Zsilinszky Mihály államtitkár méltatta az egyesület hivatásának jelentőségét köszönettel es dicsérő szavakkal kiosztván a győzteseknek az emlékérmeket, meleg szavakban mondott köszönetet a club elnökének báró Eötvös Lorándnak s a közönségnek szives érdeklődéséért.

CSARNOK.

Vaterloo.

Ereckmann—Chatrián elbeszélése után fordította: ifjabb Móríc Pál.

— Józsi!

Majd oda nyilatkozott, hogy a bucsujáras hozta meg a szerencsénket. Mi örömmünkben nem igen ügyeltünk nagyném beszédjére. Ugy fogyasztottuk el a délebbédet, ozsonnát, vacsorát, hogy se láttunk, se hallottunk. Csak úgy este kilencz óra neszéltem fel, hogy már éjszaka van és ideje, hogy eltávozzam. Nagyném, Katicza jó darabig kísérték. Tiszta holdvilágos éjszaka volt és utközben megbeszéltek, hogy tizenegy napmultan lakadglmazunk. A vén nyárfánál bucsuztunk el, Megöleltem megcsókoltam mind nagynémemet, mind Katiczát. Es még jódarab ideig merengtem utánok, míg a faluba visszatértek. Visszavissza fordultak. Integettek a kezükkel és én szintén . . . Csak midőn a ház ajtón is beléptek, ekkor folytattam utamat tovább. Tizenegy óra tájt ertem a városba. Es a nagy piaczon át hazaértem.

Goulden ur még ébren heverészett az ágyban. Mindjárt észrevette azt is, midőn haikan nyitottam be az ajtón. Sőt midőn lámpát gyujtottam, szobámba akartam távozni, meg is szólított:

— Józsi!

Áyahoz léptem. A jó öreg ur elékezényülve tekintett reám és nyujtá felém karjait. Megcsókoltuk egymást és csak annyit mondott:

— Nagyon örvendek gyermekem, hogy ily boldog vagy. Megszolgáltad ezt a boldogságot. Most csak pihenj le, majd reggel beszélgethetünk

Lenyugodtam, de sokáig nem lepte szememet az álom. Izzgatta a lelkemet az a gondolat, hogy csakugyan megérkezett a miniszteri engedély, hogy most már valóság az en boldogságom. Hajnal felé szenderedtem el. Midőn felébredtem, ugyancsak süttött a lusták napja. Kiugrottam az ágyból, öltözködeshez kezdtem, de ugyancsak ekkor Goulden ur is szólt a szomszéd szobából:

— Józsi fiam! Gyere! üljünk az asztalhoz.

Mar megbocsásson Goulden ur, de biz a nagy öröm miatt alig tudtam elaludni.

— Ó, ó . . . Hallottam, hogy forgozódol! Kaczagva buzdított kedves öreg gazdám.

Lementem a műhelybe. Már terítve várt az asztal.

(Folyt. köv.)

APRÓ HIRDETESEK.

10 szög 40 fillér, azontul minden szó 2 fillér. A legkisebb hirdetés 40 fillér. Vastag betűkből szerdett minden szó 4 fillér.

Tölgyfa szőlőkarók

kapható 4, 5, 6, 7 suk hosszú Hegedüs Emil tűzfarakтарыban. Lakasa Arany János-u. 16.

Szép bajusz

nyerhető rövid időn a híres „Hajdságpedró” használata által. Egy doboz 40 fl. Kapható Debreczenben Tóth Béla gyógyszerтарыban, valamint a készítő Grósz Nagy Ferencz gyógyszerésznel H.-Szoboszlón.

Ha pénzre van szüksége

tessék egész bizalommal megkeresni Rácz Béla bank. biz. irodáját ahol kölcsönök betablazásra III helyre is, esetleg személy hitelre, földbirtokosok haz és szőlőtulajdonosok, valamint 1600 kor. felül fixfizetessel bíró hivatalnokok részére a legjobban és gyorsan kieszközöltetnek. Többféle tartozásokat egy helyre convertal. Töketörlesztéses kölcsönök. minden száz korona után földbirtokra 50 évre tőke és kamatban felévenként 2 kor. 35 fl. és 30 évre 3 kor. 30 fl. fizetendő. Bővebbet : Debreczen, Hunyadi-u. 19. (volt Kisvárad, vasut utca.)

Ház és udvar május

1 től kezdve kiadó a Hatvan-u. 43 sz. a. gyümölcs piacon. Értekezhetni Csengeri Ignacz lisztraktтарыban.

28 hold újföld

tanyával szoboszlói orszagut mellett eladó, Vörösmarty-u. 5.

Fűszeres tanuló

ki már 2 évig volt fizletben. ajánlkozik. Megkeresések Dobó Sándor tanítóhoz H.-Böszörménybe keretnek.

Megvételre

keresek jó karban levő kovács műhely felszerelést. Czim Stuhlberger V.-Peres.

Bérházakra

vidéki városokban hol megyei székhely, törvényszék van, előnyös törlesztéses kölcsönök 30-50 év közti időtartamra nyujtatnak. Háztulajdonosok közzöljék mielőbb címöket, ház értékét, bérjövödelmet, betablazott terhet e címre : „Vidéki bérházak rendezése” Post restant Budapest. 55 számú postahivatal.

Eladó ház

Debreczenben a Hatvan utca elején piachoz közel eső 8. sz. — 415 négyszögöl területű házastelek kedvező feltételek mellett eladó. Értekezhetni Hódy Belánéval Egyházter 17. Debreczenben.

Kiadó

a főpiacon 4 szoba, előszoba, konyha, pincze, mosókonyha stb. nagy kényelemmel ellátott uri lakás máj. 1-től. Ugyanott egy bolthelyiség kiadó. Értekezhetni Ranunkel H. és fia czégnél.

Jó karban levő, csinos

teljes kávéházi berendezés jutányosan eladó. Bolthelyiség az Iparbank udvarban május 1-től kiadó. Felvilágosítást ad a Debreczeni Ipar és Keresk. Bank ügyvezetője.

Kínálat.

Könyvelést, levelezést elvállal, hivatalok és hatóságoknál peres és perenkívüli ügyekben szükséges információk szerzése, adása és szorgalmazása, okmányok megszerzése tárgyában tetszés szerinti díjazásért, továbbá utazással kapcsolatos ügyekben költségek megterítése mellett 4 kor. napidijért eljár **Bródy Henrik** kir. tvszéki ny. irodaigazgató Debreczenben Széchenyi u. 25.

Ügyvédeknek

alkalmas iroda helyiség kiadó a Dreher sörcsarnok feletti emeleti helyiségben. Értekezhetni ugyanott a kereskedő ifjak társulata eljárájánál.

1568—901. v. k.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak V. 3220/2. 1901. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Lamberger és tsa részére Jászay Miklós debreczeni lakosoktól 765 kor. tőke, ennek 1901. május 1-től számítandó 5% kamatai s eddig összesen 96 kor. 76 fl. perköltés erejéig, 1901. évi nov. hó 16-án bíróilag le és felülfoglalt és 955 kor. becsült egy háti ló, butorok és egyéb ingóságok 1902 évi márc hó 10-én d. u. 3 órakor kezdetét veendő és Debreczenben Batthyányi-u. 13 sz. a. megtartandó nyilvános bírói árverésen a leglőbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Debreczen, 1902. febr. 15-én.

Bodogh Zsigmond
bírói kiküldött.

Rosenthal Dániel

gőzmalmában őrlés :

Buza, rozs és kétszeres, ingyen rostálva, püléltetve vagy simára őrlve legjutányosabb árban.

Árpa és tengeri darálás 50 fl. mmként. Legjobb minőségű kétszeres és szitált buza lisztek, tengeri, árpa, dara, korpa eladás a malomban, hol kicsinyben is a legolcsóbb árakat számítanak.

Díjmentesen üzemben tartva van az olajmalom az őrlő közönségnek.

Üzleti könyvek,
csinos kiállításban, erős kötésben, igen jutányosan kaphatók
Hoffmann és Kronovitz
könyvnyomdájában.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.

Lukács Emil dr.**ügyvédi irodáját**

Debreczenben, Piacz-u. 38 sz. (Schäffer-ház) a posta mellett

megnyitotta.**A Gazda és Kertészkedő közönség**

szives figyelmébe ajánlom új üzlethelyiségben **Kossuth-utca 7.** ujonnan felszerelt és tetemesen meg bővített

Magkereskedésemet

Nagy raktár mindennemű gazdasági magvakban, mint arankamentes francia, olasz és magyar luczerna, quedinburgi répamagvak, takarmány fűmagvak, pázsit magvak, konyhakerti és virágmagvak.

Teljesen friss 1901. évi termés. 1902. évi vetésre szánva.

Kontsek Géza

magkereskedésében.

Debreczen, Kossuth utca 7.

Szives tudomásul!

Van szerencsém a mélyen tisztelt megrendelőimnek, valamint a n. é. közönségnek b. tudomására hozni, hogy a Piacz-utca 55 sz. alatt 11 évig birt helyiségből

cimer és cimfestészeti **mütermem**

folyó évi márczius hó 1 én

Darabos-utca 16 sz. alá

(a kollegium mellett) helyeztem át. Midőn m tisztelt megrendelőimnek az eddig irántam tanúsított megtisztelő bizalmukért köszönetem kifejezem, kérem azt velem szemben továbbra is fenntartani.

Igyekeztem leend ezentul is minden a cimfestészeti szakmába tartozó munkákat csinosan, izéssel és méltányos áron elkészíteni.

Kiváló tisztelettel

Zelinger Ede

cimer és cimfestő.

82767
82767
82767